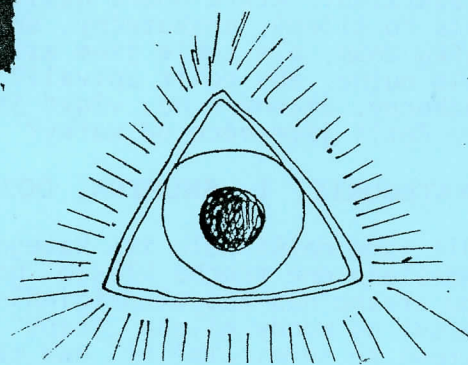

WOLKROWY

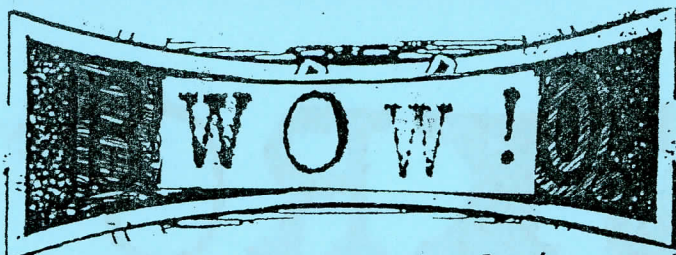
WČIL'Q

3 24.6.05

NE NÍ TU NĚKDE PŘEKLADATEL ?

Jak se dočtete ve Wotwíráku na str. 3, jsou na WP už potřetí studenti z Plzně. Takže následující příspěvky jsou jejich.

REAKCE DIVÁKŮ NA DIVADLO SKLEP

- představení, které hodně naslibovalo začátkem, ale skoro nic nesplnilo.
- Bylo to šílený, neskutečný, surrealistický, Kafka.
- Kafku znám, ale tohle jsem asi opravdu nepochopil.
- Bylo nutné, aby tolik zpívali? Ale hezky máchali rukama.
- Nádherný, úžasný - no, vždyť jsem věděla, na co jdu.
- Hm, četli jste něco od Kafky?

II. KATEGORIE, 1. SKUPINA, DOJMY Z VYSTOUPENÍ

Shlédlí jsme další kolo II. kategorie 1. skupiny a naše nadšení z předešlého dne trochu kleslo. Dnes nám to přišlo takové bez života. Na druhou stranu nás zaujal originální přednes Hany Marie Marouškové, která nás básní od Woody Allena „Trans“ doslova dostala do tranzu. Ludmila Mullerová se svými „Talíři“ nám také vzala dech, hlavně obzvláštní brutalitou ze strany talířů. Petr Pěcha si vybral Wolkrovu báseň „Nálada“. Bohužel nás jeho mimika o síle básně nepřesvědčila. Po dnešním výkonu Katky Krejčové bychom řekli, že ona je jedna z těch, kteří na anděly věří. Její „Anděl křehomráz“ nás sice neokouzlil jako včerejší „Chodec ve vzduchu“, ale její výraz a vcítění s básní nás přesto upoutat dokázal. Tereza Lexová opět nezklamala svým suverénním podáním básně „Z poezie“ od Jiřího Žáčka. Palce držíme a v úspěchy věříme.

Bára a Lenka

DIVADLO NA CUCKY

Výkony Žurka, Kousala, Píši, Špičáka, Žantycha, Večerky a Šmirka v nás vzbudily rozporuplné pocity. Po přehlídce rady kvalitních i němě kvalitních představení jsme tohle opravdu nečekali. Každopádně jsme zaznamenali vášnivé debaty. z názorů diváků bylo možné vycítit, jak je přehlídka nahých zadků (případně i něčeho navíc) překvapila v dobrém i ve zlém. Představení bylo ve znamení improvizace. „Nikdy jsme to nezkoušeli. Měli jsme jen kostru, které jsme se drželi. Pracujeme s tím svým... Děláme to, protože hledáme lásku,“ prozradil nám Žuzu (mladík v županu).

DWĚ DEMENTI

Evrybáby nesouhlasí s názory svého šéfa!

Chceme dementovat některé neuvážené odpovědi našeho vedoucího Romana Černíka (viz zpravodaj č.3) a přidat do ankety výsledky našeho dialektologického průzkumu:

Holkám, co by stály za hřích, se u nás říká: gazeļa, laňka, kusanka či nabíječka.
Klukům pak dobrej týpek.

Bonusová odpověď (co nejpoetičtější výraz po pohlavní styk):
udělat si hezkou chvilku
rozechvívající řežně staccato ve víru milostného maelstromu
divoký tanec v rytmu velkého třesku
...a ještě P.S.: Nejsme ze Vsi Touškov! JSME Z PLZNĚ!

DEMENTI /jsme dilem my a dilem font LUCIDA CONSOLE/ Omlouváme se
Standovi Rubášovi a zde správný /ú/tvar básnický ze str. 4 Zpravodaje č. 2

Co že je překlad? Na mise
uřatá básníková hlava,
opičí skřek, papouščí vřesk
a mrtvých pošlapaná práva.

Nabokov

Co že je překlad? Navždy znova
sklenutá brána jazyků,
přesný tep slabik, srdce slova,
dech na rtech mrtvých básníků.

Nabokovovi

Wotwírák

Aby se nezdálo, že je WP atraktivní jen pro pár nadšenců, kteří se prokousávají poetickými texty a louskají interpretační ořechy: Letos už potřeť patří wolkrův Prostějov k projektům, které nabízí Gymnázium Františka Křižíka v Plzni. Tentokrát přijelo 26 studentů a další tři maturanti, kterých se už projekt netýká, ale přesto si požitky z festivalu nedokázali odeprít. (pozn.: další projekty se týkají třeba památných míst, jazyků, jízdy na koni, hor...) Studenti pomáhají redakci zpravodaje (rovněž z Plzně) sběrem diváckých ohlasů na představení, dělají rozhovory se sólisty apod. A pak budou projekt prezentovat před svými spolužáky. Počet seminaristů se od prvního semináře zdvojnásobil. Jistě je to i osobností pedagoga Jana Anderleho (píše každý den shrnutí dojmů ze sólistů), který zájem studentů dokáže vzbudit. Každopádně je i ve 48. roce svého trvání WP festivalem, který dokáže poezii komunikovat s dalšími a dalšími generacemi mladých lidí. Sláva.

wcíl's

DVĚŘE JAZYKŮ ODEVŘENÉ

LXXXII - O umění mravů veřejně

... Hřeší-li kdo z nerozmyslu,
výstupek jest: pakli chťe, účinek:
jestliže naschvál, lotrovství:
jestliže ze zlosti, nešlechtnost:
jestliže nemírně, hanebnost: pakli

na vzdoru někomu, převrácenost. A
takové kdo páchá, ztracený jest.
Kdo zle dělati za nic sobě nemá,
zlý jest: kdo se od zlého zdržuje,
dobrý: všelijak nepoškvrněný,
odříká se a hrozí všeho nečistého,
nybrž proklíná je.

W program dnes

PÁTEK 24. června

9.00 - 11.00 - ROZBOROVÉ SEMINÁŘE

S RECITÁTORŮ SÓLISTŮ

- salonky ND

11.00 - E.A.Poe-POSLEDNÍ VEČEŘE V DOMĚ

USHERU - Divadlo Jesličky - skupina

Dospělá embrya, Hradec Králové

Divadlo

12.45 - Jakub Kostelník - BRNA - ÚSTAF, Brno

Divadlo

14.00 - CO VY NA TO... povídání o představeních

!!!hlediště divadla!!!

15.00 - NENÍ PŘEKLAD JAKO PŘEKLAD

seminář o překladové literatuře - Stanislav Rubáš

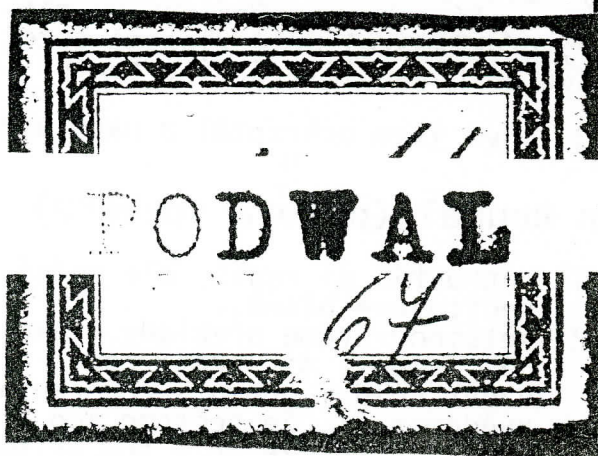
přednáškový sál ND

19.30 - ZÁVĚREČNÝ VEČER - PŘEHLÍDKA

LAUREÁTU SOUTĚŽE RECITÁTORU

SÓLISTU - Divadlo

LAUREÁTSKÝ VEČER bude v režii HANY KOFRÁNKOVÉ,
takže se určitě máme na co těšit. Kromě laureátů recitátorů sólistů
uvidíme a hlavně uslyšíme kapelku MUSIC AP - JUNIOR JAZZ II.
súkromé hudební školy Arnolda Prokopa z Prostějova.

str. 5, 6: souborům recenze!

str. 7: vysockij!

str. 8., 9, 10: sólisté!

WODPOVĚDISOUBORŮW

Soubory jsme obeslali otázkami, by se nám představily těsně před tím, než je uvidíme na jevišti. Otázky pro soubory jsou následující:

1. Kterou větu/verš bychom ve vašem představení neměli přeslechnout?
 2. Které slovo z vám blízké oblasti by si letošní účastníci WP měli zařadit do slovníku?
 3. Jak se u vás říká holčákům/klukům, co by stály/-i za hřích?
- bonus - Jaký znáte co nejpoetičtější výraz pro pohlavní styk?

A zde odpovědi souborů, které hrají dnes:

ÚSTAF Brno

ad 1 Brno, Brna

ad 2 Brno

ad 3 brňáčky, brňáci

bonus: ... tam jinší konce bere láska...

4

WODPOVĚDI POROTCŮW

Tak tedy zde další várka odpovědí porotců na naše otázky, které zněly:

1. Které slovo z vám blízké oblasti by si účastníci letošního WP měli zařadit do slovníku?
 2. Jak se pozná dobrý překlad/-atel?
 3. Kdy jste neměl/-a slov?
- + bonus: Jaký znáte co nejpoetičtější výraz pro pohlavní styk?

David Kroča (porota I. kategorie)

ad 1 Žádné. Nerad bych účastníkům festivalu pustošil jejich poetický slovník.

ad 2 Pomohu si názorem Jiřího Levého, který ve svém umění překladu napsal, že dobrý překladatel musí být především dobrý čtenář. Měl by tedy nejen precizně ovládat jazyk originálu i překladu, ale měl by být rovněž schopen předlohu vnímat, pochopit a interpretovat. Takže dobrý překladatel dělá vlastně totéž, co dobrý recitátor: citlivě naslouchá hlasu literárního textu.

ad 3 Když jsem ochraptěl z nachlazení

Jan Roubař (porota souborů)

ad 1 Netroufám si radit, ale možná to klíčové právě jejich recitované básně...

ad 2 Většinou čteme překlady, jako by ani překlady nebyly. A pokud nás osloví, nic proti tomu. Ale neměli bychom v tom případě vzdát hold i onomu skromnému alter ego původního autora a uvědomit si, že nečteme jen Préverta, ale i Adolfa Kroupu? Např. za to, že je v tom případě někým, koho by šlo označit za kongeniálního empatika a jazykově věrně nevěrného mistra nuancovaných variací, za období výborného herce nebo hudebního virtuóza. Nebo recitátora...

ad 3. Slova mi docházejí často, na rozdíl od básníků coby kantor mluvím totiž skoro permanentně.

bonus: Mohu o něčem spíš „před“ než „po“(hlavním)? Tak třeba líbání má Rimbaud alias Nezval za „společné hledání zbrklé pavoučice, broučka, který tak rychle cestuje...“

VĚNOVÁNO

dámskému odboru zpěváckého spolku „Lev“

NA CUCKY: LOS PEJOROS

Los Pejoros /Žúrek, Kousal, Píša, Špičák, Zuntých, Večerka, Šmirk/

Inscenace, která sama sebe tak pojmenovává, až člověku bere slova. Prohlašuje se za performance, hlásí se ke karnevalovému smíchu se šklebným koutkem úst, zachází bezohledně s vlastním textem, aby „po jeho zádech“ naplnila vlastní nepsaný scénář, svléká se donaha, aby tím vyrazila zbraň z ruky všem, kteří by chtěli s řemenem v ruce vidět nahou jen jednu, zadní část jejího těla, na vlastní obranu objednává klaku, aby s ní pak svedla krátký, ale rozhodující boj o pozornost publika, dopouští se surovosti a agrese, aby vzbudila lítost s agresorem, šťve a nudí publikum, aby mu utekla jako voda, paroduje a travestuje popkulturu a vzbuzuje nelibost, jako by samo tou popkulturou bylo, směje se a vyšklebuje, nastavuje záda k výprasku předpokládajíc, že ruka napřažená k ráně nakonec zbrzdí svůj pohyb a změní ránu v objetí. Vyvede lid z herního sálu na ulici a unikne zpátky ke svým kaširovaným mrkvím a rybám a hlavám z fundusu dávných dětských odpolední. Nalíčí na publikum festivalu i na jeho porotu pokorné a sympatické vystupování a zjedná si tak pokračování performance ve vážné, konciliantní rovině, kdy část publika, stížená profesorským komplexem, spadne do vlastního mládí a vzpomínek na podobné hry a hříčky z doby nesvobody. Představení trvá dál i mimo inscenaci a významy cizích slov si tentokrát najděte, milí čtenáři, v Českém etymologickém slovníku, Leda 2001, sami.

Alena Zemančíková

Originální, chaotický.

Osvěžující, inspirující, fantastický.

Očekávaný, erotický, hambatý.

Mě to zaskočilo... Přemýšlím!

Nepochopila jsem pointu.

Výborné, milujeme je!

Zajímavý, mám příjemný pocit.

Sračky, nejlepší sračky!

Já nevím, kdykoliv je vidím, tak si představím PENIS.

No, pěkná mrkev.

Nevím, právě nad tím přemýšlím a jsem rozpačitá.

Ty vole...

Mně se to nelíbilo, ale to není podstatný. Jím se to líbilo.

No, já to čekal...

5

FOTO: BOB PACHOLÍK

EVRYBABY: ÚTRŽKY Z RODINNÉHO ALBA

Představení, které pod vedením Romana Černíka (zkušený pedagog a režisér, v loňském roce jsme např. na Jiráskově Hronově mohli sledovat jeho invenční inscenaci Antigony) vzniklo na základě textů členek – jinak výhradně dívčího! – souboru (plus byly použity texty Terezy Boučkové) zaujalo z mnoha pohledů: neobvykle na WP propojovaná živá akce s filmovými dotáčkami a záběry, snímanými „naživo“ a promítanými nad hlavy akterek (místa, kde vznikl metaforický obraz vztahem mezi reálným děním a obrazem na plátně, ale pak také řada jen ilustrací...); projekt, ve kterém je přímo použit dokument z počátku práce na inscenaci, který zasněžením odhaluje – ve spojení s finálním tvarem – celý oblouk jedné z metod dramatického výchovné práce; dále snaha o nebývalé detailní propracovanost vedení tematických linií v jejich znakové podobě a vůbec detailní propracovanost celého tvaru. Především pak hluboká sonda do prožívání ženských osudů na příbězích předků a svých vlastních. Svazování přirozených tužeb, symbolizované baletním drilem, korespondujícím s „cukáním“ filmového pásu a obrazy „strojových“, stále se opakujících denních úkonů, osobní výpovědi, strádané do „rodinného alba“, na konci vyslovení tichého přání do budoucna (do kterého „jen lednice hučí“ a „jeho boty před botníkem nejsou“). Působivé představení, v jehož základu je tedy vlastní autorská angažovanost akterek a pečlivé dramaturgicko-režijní vedení. Pro ještě větší působivost – alespoň na mne – by pak ale režisérova ruka neměla být tolik vidět v některých sólových výkonech akterek. Také by „filmový“ příběh mohl mít pro mne ještě výraznější pointu.

Diváci

Aleš Bergman

Úžasné, perfektní choreografie a nápad. Bylo to super!!! Člověk se musel zamyslet. Technicky moc hezky zpracované, sehrané rytmicky i choreograficky. Jsem nadšený. Nemám co dodat. Líbilo se mi to moc. V každé rodině se nějaký takový příběh najde. Zajímavé.

FOTO: BOB PACHOLÍK

VLADIMÍR VYSOCKIJ

Песня о друге

Если друг оказался вдруг
И не друг, и не враг, а - так,
Если сразу не разберешь,
Плох или хорош,-
Парня в горы тяни - рискни!
Не бросай одного его,
Пусть он в связке в одной с тобой -
Там поймешь, кто такой.

Если парень в горах - не ах,
Если сразу раскис и - вниз,
Шаг ступил на ледник и - сник,
Оступился - и в крик,-
Значит, рядом с тобой - чужой,
Ты его не брани - гони:
Вверх таких не берут, и тут
Про таких не поют.

Если ж он не скулил, не ныл,
Пусть он хмур был и зол, но - шел,
А когда ты упал со скал,
Он стонал, но - держал,
Если шел он с тобой, как в бой,
На вершине стоял хмельной,-
Значит, как на себя самого,
Положись на него.

Значит, как на себя самого,
Положись на него.

PŘEKLAD 1. sloky

Milan Dvořák

když se tvůj kamarád chce vzdát
toho, zač ze všech sil ses bil,
a když zlý pocit náhle máš,
že se v něm nevyznáš,
do hor na jeden den ho vem,
tam se pak lanem svým svaž s ním,
v horách stačí ti jen ten den
a už víš, co je v něm.

Jana Moravcová

když stane se, že kamarád
zaváhal nebo zklamal snad,
a ty bys prostě věděl rád,
zda ještě můžeš na něj dát -
vezmi ho do hor, uvidíš!
Nechystej mu tam žádnou lest,
jenom si zkuste skály zlézt,
ať víš, s kým máš tu čest.

Jaromír Nohavíca

Myslel si: přítel můj, a teď
ryba, rak nebo tak či tak,
odpověď bys rád chtěl znát,
můžeš-li na něj dát:
s sebou do hor ho vem a jdem,
vzhůru po boku bok co krok,
lanem svým s ním se svaž, ať znáš,
s kým čest máš, s kým čest máš,
na na na...

A na východ s překlady! Objektem dnešního zkoumání je herec a písničkář, kterého už mladší generace nejspíše mívá: Vladimír Vysockij. A přitom jeho texty i zná - pokud má tedy v lásce Jaromír Nohavícu. Ten některé jeho písně převzal do svého repertoáru. I když převzal... už bylo několikrát řečeno, že překladem vzniká vlastně nové dílo. Pokud nemluvíte azbukou, ať vám originál přečtou starší druzi.

Jine.

POROTA SÓLISTŮM

1. KATEGORIE

V kategorii, v níž se recitátoři vyzouvali z již těsných botiček dětského přednesu a činí první kroky v recitaci, na niž už klademe umělecká měřítká, jsme letos ve dvou kolech slyšeli 46 přednesů v podání 19 dívek a 4 chlapců. V prvním kole šlo 7x o prózu, 16x zazněla poezie, ve druhém byl poměr 10 ke 13, opět ve prospěch poezie. Potěšilo nás, že jsme objevili dost textů neběžných. Mohly být ovšem stejně dokladem dobré orientace přednášečů, jako kvalitního doporučení pedagogů.

Jako každoročně tu zaznělo i několik textů literárně slabších či předloh, které naznačovaly, že interpret usiluje o efektní gesto víc než o sdělení obrazu, názorů či silné reflexe. Prostě jednička letos byla velmi různorodá.

Je celkem pochopitelné, že výkony nejmladších interpretů nebyly vždy vyzrálé a přesvědčivé. Někdy k tomu napomohl už výběr textu. Tak z prózy přednášeče lákaly především texty výrazně dialogické, v nichž se mohli soustředit na barvitě propracování přímé řeči. Často jim přitom unikl fakt, že k celistvosti výkonu a vyjádření stanoviska recitátora dává největší prostor pásmo vyprávěče. Vůbec soustředění na detail, které „převálcovalo“ vyznění celku, jsme zaregistrovali poměrně často. Stejně jako jednostrunnost výkonů bez tajemství...

Jaké výkony nás potěšily? Přece ty, které počítaly s námi – diváky a posluchači, nebyly jen prázdným vyumělkovaným gestem (takových náběhů pár zaznělo), byly uvolněné, otevřené a pravdivé. Recitátorům při nich nešlo jen o vlastní exhibici, ale prostřednictvím poezie a próz k nám vysílali signály o svém vidění světa.

Za porotu vítězslava Šrámková

Jonáš Zbořil

Zuzana Nguen

Martin Režný

2. KATEGORIE

III. kategorii již tradičně nejméně početnou tvořilo letos 14 účastníků (8 žen a 6 mužů). Byla hodnocena netradičně výlučně ženskou porotou (v počtu 4 ženy). Vyslechly jsme 6 próz, 1 báseň v próze, 1 divadelní monolog, 15 básní, 2 experimentální ztvárnění textu rozsahem minimálního, 2 montáže a 1 básnický cyklus. O dramaturgii lze mluvit vcelku s pochvalou, nezazněl žádný pokleslý text špatného autora. Čechovovský monolog asi zřejmě nepatří na WP – ale to je jediná výhrada proti repertoáru recitujících.

Horší to bylo se ztvárněním, osobním nasazením interpretů, vypadalo to trochu, jako by se jim nedostávalo energie a odvahy k překročení mezí tzv. „pěkného recitování“. Nezaznamenaly jsme žádný velký výkon, který by nás zvedl ze židlí, případně posadil na pozadí. Nepojedu letos z WP s tím šťastným, velkým zážitkem z nějakého nezapomenutelného výkonu (i ty dva experimenty působily spíš jako „malá domů“). I osvědčení srdcerváči jakoby se letos schovali do osvědčeného příjemného nerozdíravého „hezka“. Tak snad příště!

*Hana Kofránková
předsedkyně poroty III.
kategorie*

3. KATEGORIE

Velká omluva poroty sólistů II. kategorie

STRACH!!

Je nám k smrti líto, že jsme ve vás vyvolali tento hrůzný pocit.

STRACH! To je to slovo, které vládlo výkonům II. kategorie. Vždyť se porota přeci netváří tak krutě a zle. Nevnímejte při interpretaci výrazy našich hnusných tváří! Bereme na sebe, že jste nedokázali prolomit komunikační bariéru jeviště – hlediště. Tvářili jsme se asi opravdu hrozně. Některé jsme zastrašili takovým způsobem, že přestali vyslovovat, jiní začali šeptat a další téměř mluvit. Velké množství soutěžících se pravděpodobně

posílilo alkoholem, přičemž (jak je všem známo) vždy odchází jako první hláska „l“. STRACH! To je věc, která brání i dýchání. Je nám líto, že jste museli nádechem předělovat téměř každé slovo a rozatomizovat texty na nesrozumitelné kousky. STRACH! To je šílenství, které zabraňuje pochopení textu a přenesení myšlenky na posluchače i diváka. Je to stav, který z interpreta vytvoří pouze deklamátora. STRACH! To je pocit, kterému se i někteří z vás dokáží vzepřít. Děkujeme za to slečnám Ludmile, Marii Haně, Julii a panu Martinovi.

NEMĚJTE STRACH, ani strach!!! A bojujte, ač to nevypadá, máme vás rádi.

*Aleš Vrzák
předseda poroty II. kategorie*

SOLISTÉ

kdo nechyběl ve čtvrtek ráno v prostoru za oponou, dozvěděl se, kolik je v porotách magistrů, kolik doktorů a kolik laureátů. Je třeba konstatovat, že recitátoři jsou nade vší pochybnost v dobrých rukou.

Mobil zazvonil během dne jen jednou, zato byl tentokrát mnohý z výkonů doprovázen zvukem sbíječky. I letos se během Wolkrova Prostějova buduje, i letos vytvořila náhoda (či organizátoři?) recitátorům budovatelsko-proletářské prostředí. Ostatně i na Wolkra letos došlo. Byť jen jednou a zcela neproletářsky.

A co mi ve čtvrtek udělalo radost?

Díky Haně Marii Marouškové jsme se stali účastníky zcela důvěryhodné spiritistické seance. Už dlouho jsem se tak dobře nebavil. Myslím, že i autor by měl radost. (Woody Allen - Trans)

Pavla Šedivá stvořila nový svět. A přemýšlela o Bohu, který nás neslyší. A o nás lidech, kteří jdeme za snem. (Vahagn Davtjan - Z knihy zrození)

Jonáš Zbořil pronesl ódu na nás tupouny. Udělal to taktně a s citem. Zasloužil by oslíka-mazlíka. Přinejmenším. (Peter Hille - Óda na hloupost)

Lucie Páchová nás zavedla mezi brouky, mouchy a slony. A snad každému bylo v té společnosti moc dobře. Ale potom vrzly dveře a ukázalo se, že má Lucie namířeno k doktorovi. Co naděláte. (Ernst Jandl - montáž z knihy Rozvrzaný mandl)

Nejvíce se asi všichni smáli při vzpomínkách na dětství, které působily v podání Martina Režného naprosto autenticky. Zavzpomínal na vysokého chlápka, který držel nad jejich domem vodíkovou pumu. Jenže rodiče ani dědeček tomu nevěřili. To víte, dospělí! Naštěstí měl Martin dobrého kamaráda... (Diane di Prima - Vzpomínky na dětství)

Drsný ruský humor nabídl vzápětí Jana Trojanová. Dozvěděli jsme se, jaké trápení může způsobit, když se napijete petroleje a narazíte na nepříjemného lékárníka. (A.P. Čechov - Neopatrnost)

Zdenka Sokolíčková dokázala, že citoslovce jsou neprávem opomíjeným slovním druhem, a naučila nás, kterak se stát z psychiatra psychopatem. Což se může hodit. (Libor Koval - Citoslovečné vysvětlivky, Psychiatrická metamorfóza, Skleněný vlas)

Jonáš Konývka si vybral drsnou a temnou bajku. Spolu s koníkem, větrem a psem jsme si šli pro smrt, ale téhle skutečnosti navzdory to byl moc příjemný výlet. Tedy až na toho elegantního krahujce. (Filip Topol - Bajka)

Julie Goetzová tentokrát přemýšlela o tom, co je to láska. A ujistila nás, že láska je, když nelze, nelze jinak. Nevím, jak to ta holka dělá. Je jako hypnotizér. Dala nám nahlédnout do vesmíru slov, kterým jsme s ní šli velice sami. (Oldřich Mikulášek - Výčitky)

A Radomír Pivoda (za včerejší překlep se omlouvám) nabídl zpověď zloděje, který by se po výkonu trestu rád uplatnil ve školství. Skoro bych si přál, aby mu to vyšlo. Tak jako to vyšlo Radomírovi. (Woody Allen - Paměti lupiče)

A kdo že vydržel sledovat úplně všechny texty (dokopy jich byly dvě kopy) a stal se tak poetickým otrlcem?

Tady jsou jejich jména: Tereza Bauerová, Martina Kotková, Anna Losová, Andrea Němcová, Zdenka Sokolíčková a Petr Pavlas. A samozřejmě Dušan Utišek, který musel být obzvlášť statečný. Takže dohromady sedm. Statečných... Čest jejich vytrvalosti!

Honza

WAKLADY

CO VY NA TO.... aneb muži a ženy ☆

Divadlo NA CUCKY - Olomouc ☆

- *tedy inscenace klučičí*

- Protože jsme včera nedopovídali tu katarzi, tak jsem se přihlásila hned k hodnocení souboru

- Bylo to takové poetické - můžeme říct smetiště, ale můžeme říct také tržiště /Alena Zemančíková/

- Celkově to na mě působí jako jiný svět - na mě jako na ženskou. A to mě na tom zajímalo.

- Mně to připomíná - jako když si kluci hrajou ve školce. /divačky/

- To, že se někdo svlíkne na jevišti, to není improvizace.

Přínejmenším musíte vědět, co si dáte na to - - - místo.

- Něco,, co jsem musela vzít vážně, je ta provokace. Oni něco říkají, co sami napsali, a pak nám nedovolí, abychom tomu rozuměli.

- Já mám o vás strach. Ne, že se vám něco stane na jevišti, ale že se vám něco stane ve světě /Alena Zemančíková/

- Když některé věci máte vystavěné, nedáte si tu práci, aby to vyznělo.

- Jestliže nevím, jestli mám rozumět nebo ne, to je špatně. Jestli má být zmatek, tak já musím vědět, že má být zmatek. /Aleš Bergman/

- Až do chvíle této debaty jsem měl pocit, že to bylo málo divadelní, málo provokující. Ale možná se dnešním večerem proberu tak, že se mi to začne líbit. Teď tu kluci mluví lépe, než hráli, ale mělo by to být naopak. /Miloš Maršálek/

EVRYBÁBY, Plzeň

- *tedy jak řekl Miloš Maršálek "Smutek žen vypadá jinak než agresivita mužů"*

- Je to představení, které je záměrně vystavěné. Na začátku je barevný dokument..... ..potom se ty holky svlíkají z té minulosti do teď a tady.

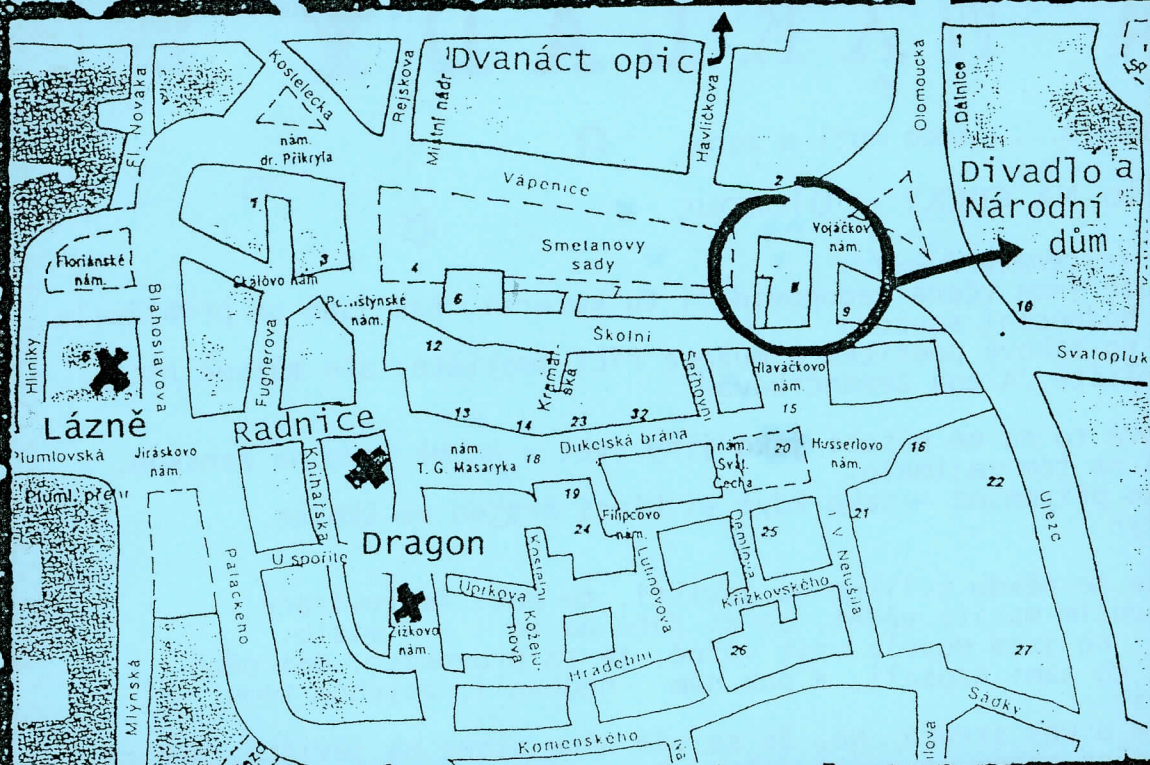
- Na řadě míst už je projekce jen ilustrace, ne metafora. /Aleš Bergman/

- Pro mě to byla taková ta něha. Měl jsem pocit, že je to vycítaný tak, aby to fungovalo. Ale funguje to, když chci. Ale mě to představení nedovedlo k tomu, abych chtěl. /jeden z "Cucků"/

- Na mě to působilo pokorně, svědomitě, určitě zodpovědněji ke mně jako k divákovi. Více než to

- klučičí představení. /divačka/

MAPKA

WUÍČEPY & WAWUARY

oběd, obědvati, jísti – v Lázních!

- jestliže rádi jíte s partičkou a třeba... v altánku obklopeni zelení, i pro takové „když si smyslím“ sype Prostějov pohotově restauraci z ulic. Altánová restaurace je u Lázní a jde se tam docela jednoduše – pomůžeme si optickými záchytnými body. Tak to nejprve vyjdeme z Národáku a dáme se doprava. Pak zahneme znovu doprava a jdeme stále dál, mineme Duhu a kino a vidíme na náměstí, ale mineme kašnu a jdeme, hnání vidinou budovy Sokola. Před ní ale uděláme myšku doprava a stále jdeme, až dojdeme na přechod pro chodce. Přejdeme a dáme se doleva – a už vidíme altánky! A šli jsme něco málo přes 5 minut.
- vyplatí se jít do Lázní co nejdříve, to mají výběr ze tří menu. To čítá polévku (dostanete ji v polévkové misce na stůl a můžete si přidávat!) + hlavní chod, třeba námořnické maso s rýží. Zaplatíte pouhých 55 korun. Pokud už nemají menu, vyberete si z jídelního lístku v cenových relacích od 50 – 70 korun. Vaří velmi dobře a občas vás osvěží pohled na lidi v plavkách promenujících se po terase, občas vás ovane vůně chlóru z bazénu. Dobrou chuť.

Pokud zatoužíte po troše exotiky, alespoň co se jídla týče, máme pro vás tip. Chcete-li zamířit na východ, tak vám říkáme, jednoznačně do DRAGONU. Najdete ho na Žižkově náměstí 16. Je to nejlevnější a nejchutnější asijská bistro-restaurace. Chuc moi nguo! an ngon! (Dobrou chuť všem) Nguyen Bach Luu Ly a Tereza Rozšafná.